

**การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**
**Factors Affecting the Development of the Chinese Teaching and
Learning, Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of
Technology Rattanakosin**

¹สมบัติ แซ่เบ้ Sombut Sae-be

คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

²กิตติ ธารอุดมโชค Kitti Than-UDomchok

³หวัง เฝิง Wang Peng

คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

¹Corresponding author, e-mail: Mafengyuanklw@gmail.com

Received June 8, 2023; Revised July 11, 2023; Accepted: August 29, 2023

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ส่วนใหญ่จบสาขาวิชาภาษาจีน เนื้อหาของวิชาภาษาจีนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียน วิธีการสอนมีหลายวิธี เช่น ฝึกสนทนา อธิบายไวยากรณ์ ฝึกแต่งประโยคและการคัดตัวอักษรจีน กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อหลายรูปแบบ การวัดและประเมินผล ใช้เกณฑ์คะแนน 70:30 พบปัญหาเรื่องหนังสือที่ใช้ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

2) ปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

3) ข้อเสนอแนะของนักศึกษามีดังนี้ มีการฝึกทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้มากขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสังคม 4.0 อาจารย์ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนมีการฝึกทักษะทาง ภาษามากขึ้น ควรมีสื่อประกอบการสอนมากขึ้น ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

คำสำคัญ: การพัฒนา; การเรียนการสอน; ภาษาจีน

Abstract

This Article aimed to study (1) the factors affecting the development of the Chinese teaching and learning in faculty of Liberal arts Rajamangala university of technology Rattanakosin (2) offer suggestions on the development of the Chinese teaching and learning. They were selected by simple random sampling the instrument for collecting data was interviews and questionnaires. Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis. The research results were found as follows;

1. Opinions of the Chinese teachers. Most of the Chinese teachers are Chinese major graduates. The main objective of their Chinese courses is to develop Chinese communicative skills. The teaching methods included conversation practice, grammar instruction, Chinese character memorization and sentence writing. Evaluation and assessment criteria are 70:30. The teachers presented their teaching and learning problems as the school lacked language laboratories and learning equipment.

2. The attitudes of students as a whole to the Chinese Learning, In general the result was as satisfactory level teacher, learning and teaching, evaluation and assessment, course content.

3. Students to be able divided into each of the following aspect; More Chinese listening speaking reading and writing, more teaching aids to enhance the students learning, participate in the evaluation and assessment test.

Keywords: Development; Teaching and Learning; Chinese

บทนำ

ในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร IT (INFORMATION TECHNOLOGY) ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไม่มีขีดจำกัด จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นโลกยุคไร้พรมแดน เป็นยุคที่ผู้คนทุกคนต่างมุ่งแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างไม่มีจำกัดตามสถานที่ให้ความรู้ต่างๆ จนกลายเป็นสังคมแห่งการศึกษาไปโดยปริยาย เพื่อพัฒนาทักษะศักยภาพของตนเองและประเทศชาติให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ความทัดเทียมในอารยประเทศอื่นๆ ของโลกได้ โดยผ่านสื่อกลางซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของมนุษย์เรา นั่นก็คือ การติดต่อสื่อสารด้วยการใช้ภาษา อันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้มั่นคงและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง สังคม เป็นต้น ภาษาจึงจัดเป็นสิ่งสำคัญมากที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ภาษาที่ใช้กันอยู่ในโลกนี้

มีอยู่มากมายตามภูมิภาคส่วนของแต่ละประเทศ ซึ่งภาษาของแต่ละประเทศล้วนมีความแตกต่างและมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ภาษาหลักที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งจัดเป็นภาษาสากลอันดับแรกของโลก คือ ภาษาอังกฤษ ที่เรารู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี แต่ทว่าในขณะนี้ภาษาตะวันออก ก็ถือได้ว่าเป็นภาษาที่สำคัญและเป็นที่นิยมไม่แพ้ภาษาตะวันตก อาทิ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี โดยเฉพาะภาษาจีน ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากในเวทีโลก ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การสหประชาชาติหรือยูเอ็น ได้จัดให้ภาษาจีนเป็นหนึ่งในห้าภาษาที่สำคัญของโลก (เขียน ธีระวิทย์ และคณะ, 2551)

ภาษาจีนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในขณะนี้ เรียกว่า “ภาษาจีนกลาง” เหตุผลสำคัญที่ทำให้ภาษาจีนเข้ามามีบทบาท ก็เนื่องมาจากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จีนเข้ามามีบทบาทที่โดดเด่นและเห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในสังคมโลก การเปิดประเทศพร้อมกับการประกาศนโยบายการพัฒนาประเทศสู่สากลในทุกๆ ด้าน ส่งผลให้จีนสามารถสร้างความยิ่งใหญ่อย่างรวดเร็วในกระแสโลก สำหรับประเทศไทยของเรา ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง ที่เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทย มีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับจีน มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ทั้งทางด้านการศึกษาวិทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วัฒนธรรม ตลอดจนความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการดำเนินการทางธุรกิจของสองประเทศ (วิภาวรรณ สุนทรจามร, 2559) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีภารกิจในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ทางสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด และพบว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษายังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ มีปัจจัยสำคัญหลายด้านเป็นองค์ประกอบ เช่น ระบบการเรียนการสอน เนื้อหาที่สอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร บรรยายภาศของการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ สภาพแวดล้อม ครูผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวจีน เป็นต้น นักศึกษาที่เรียนภาษาจีน ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อีกทั้งในด้านการศึกษา โดยเฉพาะส่วนของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยขณะนี้ มีอยู่ทุกระดับครอบคลุมทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ระดับอุดมศึกษา ตลอดจนหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ และการศึกษาตามอัธยาศัย มีการส่งเสริมสนับสนุน ผลักดันทั้งจากภาครัฐและเอกชน ให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น เพราะหลายหน่วยงานได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ศึกษาต่อไปในอนาคต สถานศึกษาหลายแห่งมีการบรรจุภาษาจีนไว้เป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาที่สาม รองจากภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ และภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าภาษาจีนจะเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งและเข้ามามีบทบาทในแวดวงการศึกษของเรา สิ่งที่มีอาจมองข้าม คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ให้ได้ผลมากนักน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายด้านเป็นองค์ประกอบ ตลอดจนความเหมาะสมกับตัวผู้เรียนและการประสานความร่วมมือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น

บทความวิจัยนี้นำเสนอปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ในสถานศึกษาของตนเอง ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการจัดการ

เรียนการสอนภาษาจีน อีกทั้งยังเป็นแนวทางแก่อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข จุดบกพร่อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตตามความมุ่งหวัง และเจตนารมณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงผสานวิธี พื้นที่วิจัย คือ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน จำนวน 7 คน และนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 200 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบการสุ่มอย่างง่าย (สงศรี ชมภูวงศ์, 2547) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระวิชา ในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น มากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น มาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น น้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

สำหรับวัดค่าตัวแปรทั้งหมด โดยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถามเชิงบวก (Positive) ที่สร้างขึ้น โดยกำหนดการวัดค่าตัวแปร ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้หลักทางคณิตศาสตร์ 0.51 ขึ้นไปปัดเป็นเลขจำนวนเต็ม เกณฑ์ที่ใช้เป็นดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน 2) แบบสัมภาษณ์ ที่ใช้เก็บข้อมูลอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จำนวน 12 ข้อ ใช้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน นำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์ วิจัยเอกสาร วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนในระดับชั้นปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน จำนวน 7 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.14 สอนภาษาจีนมาเป็นเวลา 6-10 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 28.17 สอนมาเป็นเวลา 1-5 ปี และอาจารย์ผู้สอนทุกคน ร้อยละ 100 สอนภาษาจีนในชั้นปริญญาตรี โดยอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนทุกคน ร้อยละ 100 สอนเฉพาะภาษาจีน ไม่สอนวิชาอื่น ส่วนเรื่องภาระการสอน ร้อยละ 57.14 มีภาระการสอนมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ รองลงมาคือร้อยละ 42.85 มีภาระการสอนต่ำกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ จากคำถามเรื่องคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.71 จบการศึกษาทางด้านภาษาจีน รองลงมาคือ ร้อยละ 14.28 จบการศึกษาทางด้านวรรณคดี และอาจารย์ผู้สอนทุกคนเคยเข้ารับการฝึกอบรมภาษาจีน มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก เท่านั้น อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เขียนหลักสูตรภาษาจีนหรือไม่ พบว่า มากที่สุดร้อยละ 71.42 เขียนร่วมกับอาจารย์ท่านอื่น และร้อยละ 28.57 ไม่ได้เขียนร่วมในมหาวิทยาลัยมีชั้นเรียนภาษาจีนชั้นละ 2 ห้องเรียน มีอาจารย์สอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยและชาวจีน วัตถุประสงค์ของการเปิดรายวิชาภาษาจีน พบว่า มากที่สุดร้อยละ 42.85 เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 28.57 คือ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีน ร้อยละ 28.57 เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ อาจารย์ผู้สอนทำเอกสารหรือหนังสือใช้ประกอบการสอนหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ ใช้ของใครหรือจากหน่วยงานใด พบว่า มากที่สุดร้อยละ 71.42 ใช้หนังสือจากสำนักพิมพ์จีน เช่น มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ร้อยละ 28.57 ทำเอกสารเอง

ส่วนปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหารายวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

เป็นเพศชาย จำนวน 49 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.50 และเพศหญิง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 มีอายุอยู่ระหว่าง 18-21 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 และมีอายุมากกว่า 21 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 นักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาารายวิชาในหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผล ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหาารายวิชาในหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาจีน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รองลงมา คือ หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และมีทัศนคติน้อยที่สุดคือ หลักสูตรควรมีการปรับปรุงเนื้อหาใหม่

ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้สอนมีความรู้และทักษะด้านภาษาจีน รองลงมา คือ ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในสังคม ประเพณีและวัฒนธรรมจีน ผู้สอนให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีเมื่อเกิดปัญหาในการเรียนภาษาจีน ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีทัศนคติน้อยที่สุด คือ ผู้สอนสามารถสอนภาษาจีนและฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาก่อน รองลงมา คือ มีการเน้นอ่านออกเสียง และท่องจำเนื้อหาในบทเรียนและบทสนทนา ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีเจตคติน้อยที่สุด คือ มีการเสนอแนะแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับมาก และ

ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การวัดและประเมินผลของผู้สอนมีประสิทธิภาพ รองลงมา คือ มีการวัดและประเมินผลอย่างยุติธรรม ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีทัศนคติน้อยที่สุดคือ มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

ด้านที่	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านเนื้อหาารายวิชาในหลักสูตร	4.26	0.50	มาก
2	ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.50	0.50	มากที่สุด
3	ด้านการเรียนการสอน	4.43	0.48	มาก
4	ด้านการวัดผลประเมินผล	4.41	0.49	มาก
รวม		4.40	0.44	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านโดยเรียงตามลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผล ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร มีการฝึกทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้มากขึ้น ด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนมีการฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการออกเสียงมากขึ้น มีการยกตัวอย่างจากเรื่องเล่า ประสบการณ์ เพื่อประกอบการอธิบายเนื้อหาในการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีสื่อวีดิทัศน์ สไลด์หรือ Power point ประกอบการสอนมากขึ้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน มีการจำลองสถานการณ์เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติ และด้านการวัดและประเมินผล ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล มีการวัดผลที่หลากหลาย และมีการติดตามประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาจีน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รายวิชาภาษาจีนพื้นฐานในหลักสูตรมีการจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะภาษาจีนด้านต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้สอนมีความรู้และทักษะด้านภาษาจีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนไม่ค่อยมีปัญหาด้านการสื่อสารในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอนได้ง่าย ด้านประสิทธิภาพการสอนของกลุ่มอาจารย์ผู้สอนที่มีความน่าเชื่อถือด้านประสิทธิภาพสอนมากที่สุดด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อตัวผู้เรียนและสถานศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผลของผู้สอนมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ได้มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์และวิธีการในการวัดและประเมินผลการเรียน ซึ่งอาจารย์มีการประเมินที่หลากหลายสอดคล้องกับงานวิจัยของชูผิง เป๋ย ได้วิจัยเรื่อง “ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน วิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนวิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบทบาทอาจารย์และด้านการวัดและการประเมินผล เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง (ชูผิง เป๋ย, 2558) และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ มิ่งบรรเจิดสุข ที่ได้วิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาจีน ทำให้เกิดความเข้าใจและความรู้ต่อวัฒนธรรมภาษาและวัฒนธรรมของจีน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติ เพราะนิสิตมีความรู้ความเข้าใจในด้านภาษาและ

วัฒนธรรมจะเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ (ธนวัฒน์ มิ่งบรเจตสุข, 2550)

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร มีการฝึกทักษะทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้มากขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสังคม 4.0 ควรเพิ่มใบ งานในด้านคำศัพท์ต่างๆ มีการสอนอ่านตัวอักษรมากขึ้น มีการเสริมความรู้ทั่วไปและความรู้รอบตัว เกี่ยวกับจีน เมื่อเรียนเนื้อหาแล้วควรนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอน ควรเน้นให้ผู้เรียนมีการฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการออกเสียงมากขึ้น อุทิศเวลาในการให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนมากขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรมีความรู้ที่หลากหลาย เน้นความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักภาษาและวัฒนธรรมจีน อาจารย์ผู้สอนควรมีการยกตัวอย่างจากเรื่องเล่า ประสบการณ์ เพื่อประกอบการอธิบายเนื้อหาในการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีสื่อวีดิทัศน์ สไลด์หรือ Power point ประกอบการสอนมากขึ้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน มีการจำลองสถานการณ์เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติ ควรมีห้องเรียนที่ทันสมัย มีเครื่องมือ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีพร้อม และด้านการวัดและประเมินผล ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและ ประเมินผล ควรมีการวัดผลที่หลากหลาย มีการตัดเกรดแบบอิงกลุ่ม ควรมีการวัดและประเมินผลจาก การเก็บคะแนนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน และมีการติดตามประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของสำราญ จุช่วย ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของครูอาสาชาวจีนระดับอุดมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาจีน กับครูอาสาสมัครชาวจีนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูอาสาชาวจีน ในทุกด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากและผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการสอนของครู อาสาชาวจีน นักศึกษา เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของผู้สอน กิจกรรมการ เรียนการสอนของอาจารย์ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชา การวัดผล ประเมินผลการ เรียนรู้ของครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน (สำราญ จุช่วย, 2553)

บทสรุป

ภาพรวมของบทความ ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ส่วนใหญ่จบสาขาวิชา ภาษาจีน เนื้อหาของวิชาภาษาจีนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียน วิธีการสอนมีหลายวิธี เช่น ฝึกสนทนา อธิบายไวยากรณ์ ฝึกแต่งประโยคและการคัดตัวอักษรจีน กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อหลายรูปแบบ การวัดและประเมินผล ใช้เกณฑ์คะแนน 70:30 พบปัญหาเรื่องหนังสือที่ใช้ยังไม่ เป็นมาตรฐานเดียวกัน

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วน ใหญ่เป็นเพศหญิง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18-21 ปี รองลงมาอายุน้อยกว่า 21 ปี และมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตามลำดับ และทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร รายวิชาภาษาจีนพื้นฐานในหลักสูตรมีการจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะภาษาจีนด้านต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน ผู้สอนเพิ่มพูนความรู้ มีความรู้และทักษะด้านภาษาจีนให้ชำนาญการ

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อตัวผู้เรียนและสถานศึกษา

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์ควรมีการประเมินที่หลากหลายมากขึ้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ควรให้ความสำคัญกับพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ โดยมีการพัฒนาการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยควรให้ความสำคัญกับพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล ให้ดียิ่งขึ้นไป สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์สู่ความเป็นเลิศ

เอกสารอ้างอิง

เขียน อีระวิทย์ และคณะ. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับอุดมศึกษา*.

กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูผิง เปีย. (2558). *ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน* วิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. *สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ธนวัฒน์ มิ่งบรรเจ็ดสุข. (2550). ทศนคติต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาจีนของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. รายงานการค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจีนในระบบเศรษฐกิจโลก. วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วิภาวรรณ สุนทรจามร. (2559). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2547). การวิจัย. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สำราญ จุช่วย. (2553). ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของครูอาสาชาวจีนระดับอุดมศึกษา. รายงานการวิจัย: วิทยาลัยราชพฤกษ์.

